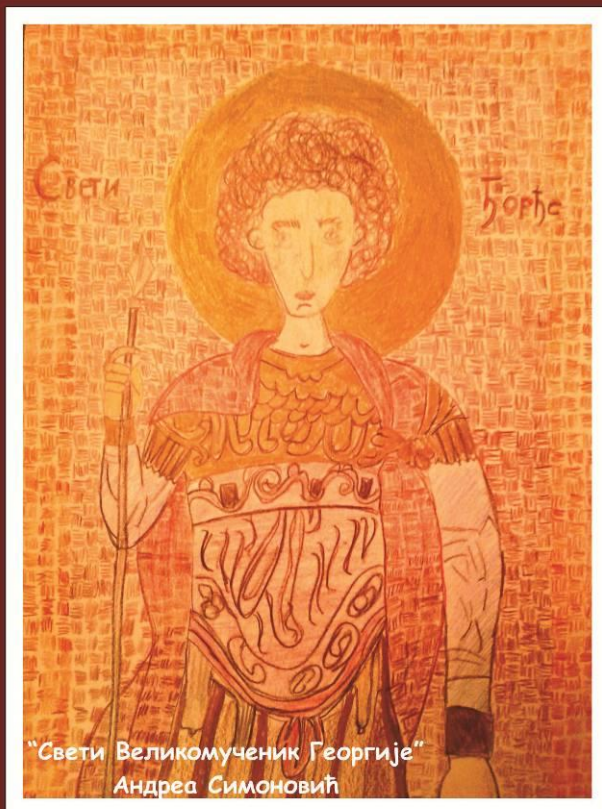

СА БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕСВЕШТЕНСТВА ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

РАСТКО

ИЗДАЈЕ ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР" - ЈАГОДИНА

Број 18
јануар 2016.

РАСТКО

С БЛАГОСЛОВОМ ЊЕГОВОГ ПРЕОСВЕШТЕНСТВА
ЕПИСКОПА ШУМАДИЈСКОГ Г. ЈОВАНА

ОДОБРЕЊЕМ ДИРЕКТОРА ШКОЛЕ
БИЉАНЕ МИЛАНОВИЋ

ЧАСОПИС ИЗДАЈЕ:
ОСНОВНА ШКОЛА "17. ОКТОБАР"

ЧАСОПИС УРЕЂУЈЕ :
ВЕРОУЧИТЕЉ **БОРИС МИЛОСАВЉЕВИЋ**

СТРУЧНИ КОНСУЛТАНТИ:
ПЕДАГОГ **МАРИНА АНТОНИЈЕВИЋ**
ПРОТОЂАКОН **НИНОСЛАВ ДИРАК**

ЛЕКТУРА ТЕКСТА:
НАСТАВНИК СРПСКОГ ЈЕЗИКА
МАЈА АЛЕКСИЋ

АУТОРИ ТЕКСТОВА:
УЧЕНИЦИ НОВИНАРСКЕ СЕКЦИЈЕ

ШТАМПА:
ПАПИРКОМЕРЦ -ЈАГОДИНА

ЈАГОДИНА, ОКТОБАР 2015.

УМЕСТО УВОДНЕ РЕЧИ

93. Писмо : Учитељу Николи С. о томе: Зашто се Христос морао родити а не просто јавити

Питали сте, зашто се Христос Господ морао родити, па расти, па мучити се? Зашто се није одједанпут јавио с небеса у виду зрела човека као што се, по баснама јелинским, Аполон јављао људима? Сасвим неприлично сравњење! Како се може сравњивати стварни човек са призраком, и истинити Бог са измишљеним чудовиштима?

Колико је небо високо над земљом, тако је висока мудрост Божија над разумом човечјим. По мудрости Свевишњега Христос се требао јавити свету и као дете и као младић и као зрео човек, да свима буде приступачан и да задобије све. Да Он никада није био дете, била би бледа и хладна Његова реч: *пустите дјецу и не забрањујте им долазити к мени, јер је таквијех Царство Небеско;* и опет она друга: *заиста вам кажем, ако се не повратите и не будете као дјеца, нећете ући у Царство Небеско.* Ви сте учитељ деце, и као учитељ помислите, како би сасвим други однос био између Вас и деце, да Ви, рецимо, никад нисте били дете.

Христос се несумњиво могао јавити свету и онако како би Ви хтели; али да је то учинио, Он не би могао бити за род људски оно што је Он хтео бити, то јест Учитељ и Спаситељ свију, и пример свима нараштајима.

Вас мучи то што мислите, да је Господ необичним рођењем Својим увећао за наш разум тајну бића Свога. А зар не би тајна Његова била далеко већа и несхватљивија, да је се Он изненадно спустио међу људе, ван сваке рођачке везе с људима? Зар не би свет у том случају говорио о Њему као о неком привиђењу? Тада би и Његова личност, а с њом и његова наука и

жртва, изгубили стварну основу и стварни значај. Јер ако је привиђење, ко би од нас слушао и подражавао привиђење?

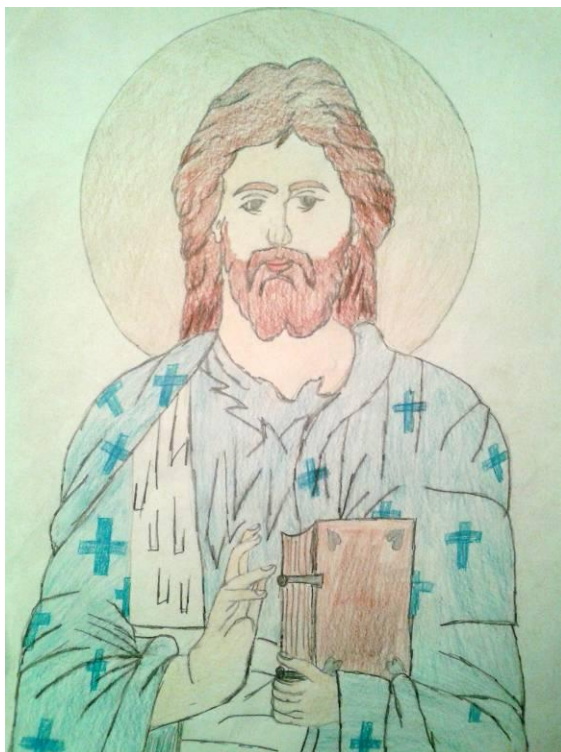
„Овде нас Господ чека“ - Анђелина Димитријевић 2-1

Још се Господ наш требао родити, и то баш на начин како се родио, да би тиме показао могућност и истакао важност нашег духовног рођења, које стоји у центру Његове науке о човеку. По речи Његовој: *ако се ко наново не роди, не може видјети Царства Божијега*. Као што се Он родио од Духа Светога из пречистог тела Деве Марије, тако се и ми можемо духовно родити од Духа Светога у чистоти душе своје. Велики духовници православни одувек су учили, да је ново рођење човека условљено девичанском чистотом душе. Другим речима: душе које се потпуно очисте чак и од грешних помисли постају сличне светој Девојци, и удостојавају се благовољењем Божијим да буду обиталиште Христа. Ако је рођење Христово од Деве Марије тешко појмљиво за обичан разум, оно је изванредно корисно и ободравајуће за све оне који појеле духовно морални препорођај свога бића.

Зато, успокојте се, и заблагодарите вечној Мудрости што се Спаситељ рода људског јавио онако како је Он сам нашао за најбоље. И узвикните с апостолом Павлом: *О дубино богатства и премудрости и разума Божија!* И поздравите децу вашу у школи с детињом радошћу:

Христос се роди, децо!

Свети владика Николај

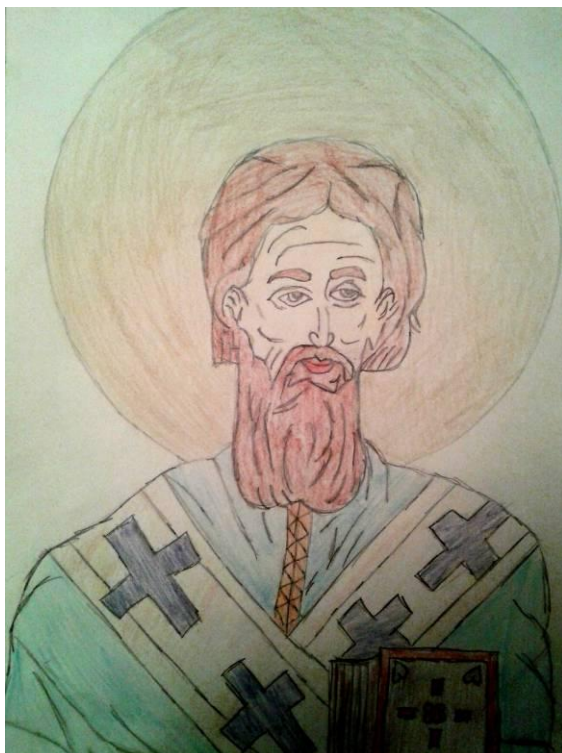

„Бог је Љубав..” - Тамара Николић 4-1

У СВЕТУ ПОСТОЈИ ЈЕДНО ЦАРСТВО

Ми о Светом Сави

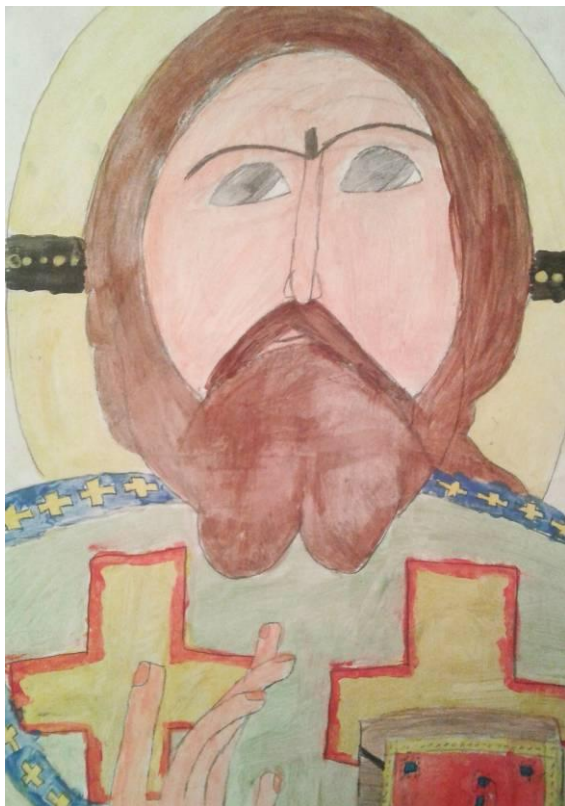
„Наш велики учитељ и Светитељ Сава
шаље пуно љубави и порука деци
да живимо сви у слози, Свети Саво ти помози.“
Никола Милосављевић 4-2

Николић Тијана 1-1

„За све ове дане што учимо о теби,
за знање које о теби знамо,
помени нас Свети Саво,
моли ти се твоје стадо мало.“

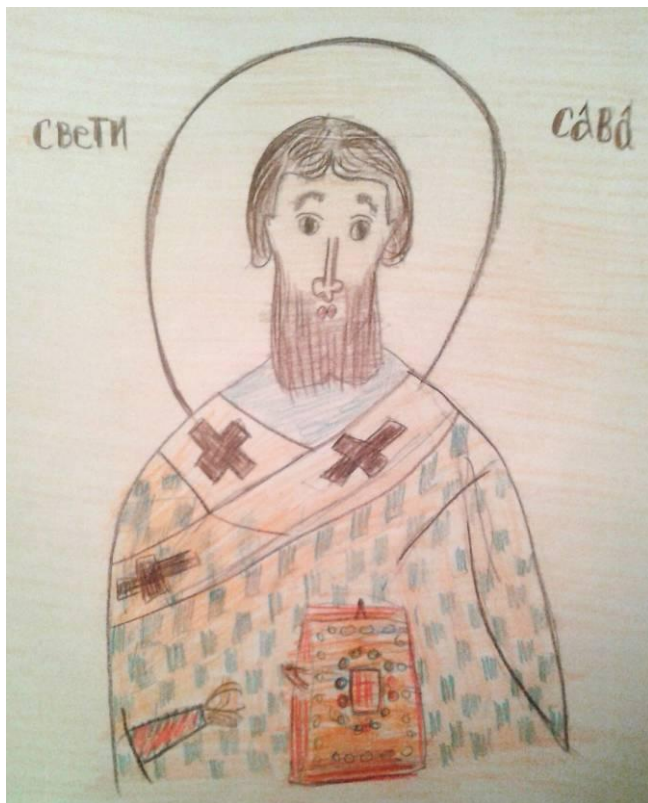
Емина Ј. и Нађа С. 4-2

Анастасија Андрејевић 1-1

„Једнога дана у граду Расу
родило се дете мало,
паметно, вредно и данас на гласу,
светогорски монаси дадоше му име Свети Сава,
молимо се да нас у невољи спасава.“

Катарина Стојановић 6-1

Мима Марковић 1-1

МОЋ ВЕРЕ

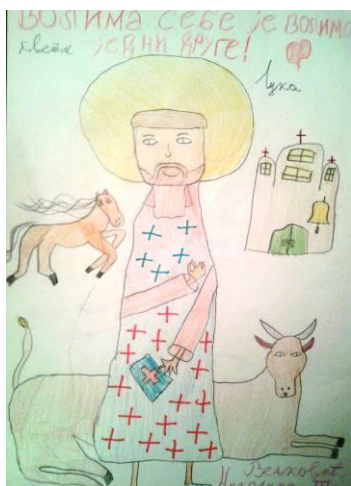
Вера је, дете моје, за човека све и сва. Без ње човек не живи, стално је изнова говорио Старац са густом седом брадом, младом калуђеру који је тога часа чистио остатке пепела.

- А докле може да стигне ова вера, Старче? - прекиде га у недоумици млади монах.

- Не можеш је измерити, одговори Старац. Зависи од тога колико ко воли Бога. Колико волиш, толико верујеш и колико верујеш, толико волиш.

- Не могу то да разумем- поново рече млади калуђер.

- Па ипак, врло је једноставно. Довољно је да оставиш своје срце слободним да заволи Бога, рече Старац и вадећи своју бројаницу поче молитву.

Вељковић Николина 3-4

Ана Симић 3-5

Пролазили су дани у скромној колибици која се налазила у близини једног градића. Свет је прилично често долазио у малу молчалницу да чује Старчев савет, да подели своје проблеме и да чује коју душекорисну реч. Чак су и сиромашни просјаци долазили и просили мало хлеба или било шта друго што би се затекло у малој колибици.

Те године, међутим, град је уништио летину земљорадника и народ поче да гладује. Сељани нису имали посла, мајке нису имале ништа да скувају а деца су се вртела гладна. Туга и несрећа свуда. Сви су се упућивали према племенитом Старцу који је стално давао од оно мало хлеба који су му још преостали. А бескрајни низ гладних сељана све више се увећавао. Од истока до запада, сиромаси су у тој малој кућици налазили љубав и саосећање.

„ Моћ вере ” - Исидора Танасковић 4-4

- Старче, векне понестају. Немамо да им дамо ништа. И ми ћемо гладовати, говорио је млади калуђер.

- Бог, дете моје, који је нама послао своју малу браћу, побринуће се и за нас да не гладујемо, одговараше предобри Старац.

„ Моћ вере” – Миња Милојковић 4-3

Време је пролазило, а гладних је било све више и више. Једнога дана млади калуђер, веома тужан због стања које је владало, дође и рече Старцу:

- Аво, желим да поделимо на двоје наше хлебове. Да ми даш колико ми припада. И од сада да дајеш само од својих. Ја не желим да гладујем.

Старац је био изненађен. Није очекивао овакво реаговање свог послушника.

Ипак, да га не би онерасположио, подели хлебове надвоје, даде и више свом послушнику, а надаље даваше милостињу од својих векни.

- Нећу да гладујем, мрмљао је послушник. Ако жели, нека гладује Ава. Просјацима никад краја, а векнама се крај већ назире.

- Те године зима је била тешка. А просјаци никако нису престајали да долазе. Но, Бог, који је видео Старчево добро срце, благословио је векне и ових није понестајало. С друге стране, послушникове векне понестајале су веома брзо.

„ Моћ вере” - Вида Јовановић 4-3

Једнога дана послушник бојажљиво поново отиде Старцу.

- Молим те, Старче, ако би хтео и ти да опет једемо заједно, рече и обори свој поглед.

- Са задовољством, рече Старац не додајући ништа више. Несрећа се, међутим, настављала. Просјаци нису престајали ни вечером да узнемиравају Старца. Али Старчево срце било је препуно љубави која никада није престајала.

А послушник поче поново да гунђа незадовољан.

- Ево, векне понестају. Ма зар је могуће да непрестално дајемо?

- Дете моје, Бог нас неће оставити да гладујемо, говораше Старац покушавајући да смири нестрпљивог послушника.

Био је зимски дан и послушник је сишао да очисти просторију у којој су месили хлеб. Гледао је полице, које су некада биле пуне врућих векни хлеба, а сада угледа само једну векницу. Барем имамо још једну. Пошто је завршио попе се горе и седе са Старцем да плету корпе. Напољу је беснео ветар па се куцање на вратима није добро чуло.

Чуо га је послушник, али не рече ништа. Биће да је то опет неки изгладнели и да ћемо му дати последњи хлеб. - Неко куца, рече Старац.

- Не, то је ветар, рече послушник.

„Моћ вере“ – Марија Бракус 4-3

- Па ипак, неко јесте, рече Старац и устаде да отвори, читајући срце свог послушника.

Један сиромашни просјак, помодрео од зиме, тражио је мало хлеба.

- Причекај овде. Стани мало, рече Старац и даде знак свом послушнику да приђе ближе. Сиђи доле и донеси једну векну, рече му.

- Не долази у обзир. То је наш последњи хлеб. Остаћемо без хране. Гладоваћемо, одговори послушник.

- Молим те сиђи и погледај боље, био је упоран Старац.

- Али малопре сам силазио и знам да имамо само једну векну, рече задрто послушник.

- Иди, дете моје, и имај поверења у Бога- додаде Старац. Послушник се невољно упути према просторији у којој су држали хлеб. Али како прилажаше, осећаше неки неодолјиви мирис који се ширио одајом.

„Моћ вере” – Динка Миљковић 4-4

- Немогуће, то се моја глад игра са мном- помисли послушник. Па ипак, подрум је мирисао на врућ хлеб. Улазећи унутра збуни се. Цела просторија је била пуна векни хлеба које су се пушиле. Сместа отрча назад к Старцу.

- Старче, узвикну успаничено послушник. Опрости ми. Сада разумем докле може да стигне вера у Бога.

- Тако је, дете моје, рече му Старац. Колико смо милостиви, толико ће нам и Бог бити милостив. Колико дајемо, толико нам даје Бог.

- Од онога дана послушник би послушао све што би му Старац говорио и имао је поверења у Бога. Онај који је слао гладне у њихову келију, не би оставио монахе да гладују.

„Мој вере” - Љубица Симоновић 4-3

Треподобни Макарије Велики.

19.јануар/1.февруар

Мисирац, један од млађих савременика Антонија Великог. Отац му био свештеник. Из послушности према родитељима ожени се, но жена му убрзо умре и он се удаљи у пустињу где проведе пуних шездесет година у труду и борби, унутрашњој и спољашњој, за царство небеско. Кад су га питали, зашто је толико сув и кад једе и кад не једе, он одговори: "Од страха Божијега". Толико је успео очистити свој ум од злих помисли и срце своје од злих жеља да га је Бог обдарио обилатим даром чудотворства, тако да је и мртве из гроба васкрсавао. Његово смирење задивљавало је људе и демоне. Рече му једном демон: "Има само једно, у чему те ја не могу надвладати; то није пост, јер ја не једем никад ништа; то није ни бдење, јер ја не спавам никад". "Него шта је то?", упита га Макарије. "Твоје смирење",

одговори демон. Своме ученику Пафнутију говорио је Макарије често: "Не осуђуј никога, и бићеш спасен".

Живео је деведесет седам година. Пред смрт, на девет дана, јавили му се из онога света свети Антоније и свети Пахомије и навестили му да ће кроз девет дана умрети, што се и догоди. Још му се пред саму смрт јавио херувим који му је открио у визији блажени свет небески, похвалио труд и врлину његову и рекао му, да је послат да му узме душу у Царство небеско. Упокојио се 390. године.

„Свето Причешће” – Елена Милосављевић 2-3

„Место које највише волим“ – Ана Црнковић 2-3

„Из свих храмова чују се звона“ – Катарина Динић 3-4

Милутин Миланковић

Милутин Миланковић је рођен 28. маја 1879. године у Даљу, а умро је 12. децембра 1958. године у Београду. Био је српски математичар, астроном, климатолог, геофизичар, грађевински инжењер, доктор техничких наука, ванредни професор примењене математике и редован професор небеске механике.

Породица из које потиче је била стара и угледна, у којој је и раније било знаменитих личности. Због осетљивог здравља, Милутин је основно образовање стекао код куће. У 17. години уписао је студије грађевине у Бечу, које је завршио са најбољим оценама. Докторски испит положио је у 25-ој години живота.

Милутин Миланковић је дао два велика доприноса науци. Први допринос је "**Канон осунчавања земље**" који карактерише све планете Сунчевог система. Други допринос је теоријско објашњење земљиних дуготрајних климатских промена, узрокованих астрономским променама положаја Земље у односу на Сунце, данас познати као **Миланковићеви циклуси**. Ово објашњава појаву ледених доба током геолошке прошлости земље, као и климатске промене на земљи које се могу

очекивати у будућности.

1923. године предложио је **реформу јулијанског калндара**. Аутор прорачуна предлога био је средњошколски професор математике Максим Трпковић. Милутин је и овај пројекат темељно планирао. Прикупио је сву расположиву литературу о календарима и посебно пажљиво проучио Трпковићев предлог. Реформа коју је предложио у Цариграду је једногласно усвојена, а он је по повратку у Београд примио захвалницу патријарха Мелетија.

Суштина његовог предлога је да ће у наредном периоду године бити "обичне" и трајаће 365 дана, али ће свака четврта бити преступна. Од тог правила се неће одступати само на крају оних векова чији збир stoleћа дељив са 9 даје остатак 2 или 6, за разлику од грегоријанског календара који предвиђа да се не одступа осим на крају оних векова чији је број stoleћа дељив са 4.

Миланковићев календар је требало кориговати тек после 28.820 година. Међутим, иако је прихваћен на Свеправославном конгресу у Цариграду, Миланковићев календар код нас није примењен.

Календар	Аутор и година настанка	Одступање у односу на астрономску годину
Јулијански	Сосиген из Александрије, 45. п.н.е.	11 минута и 14,75 секунди
Персијски	Омар Хајам, 1079. г.	20,20 секунди
Грегоријански	Луиђи Лилио, 1582. г.	26,75 секунди
Реформисан јулијански	Максим Трпковић и Милутин Миланковић 1900-1923. г.	2,75 секунди

Након смрти, већи део научничке заједнице је оспорио Миланковићеву "астрономску теорију" и није више признавао резултате његовог истраживања. Међутим, десет година након његове смрти, Миланковићева теорија је поново узета у разматрање. У почетку до признања се долазило веома споро, али касније теорија се доказала као исправна.

У част за његова достигнућа у астрономији - један кратер на даљој страни Месеца, научници Совјетске академије су назвали "Миланковић". По њему је назван и кратер на Марсу. Од 1993. године установљена је медаља "Милутин Миланковић" која се додељује од стране Европског геофизичког друштва. Његов лик се од 2012. године налази на новчаници од 2000 српских динара. Некадашњи "Трећи булевар" на Новом Београду сада носи назив "Булевар Милутин Миланковић".

Вељко Петровић 7-3

„Шарени свет” - Миљана Стојадиновић 2-1

Свети Сава као учитељ српске медицине

У васколикој вишевековној повесници српског народа изузетна личност и огромано дело Светог Саве, заузимају посебно место.

Познатији као велики црквени делатник и просветитељ, творац српске средњовековне културе, законодавац, књижевник и преводилац, Свети Сава слови и за родоначелника српске медицине, односно осниватеља првих српских болница.

Прву болницу основао је у манастиру Хиландар 1199. године. Имала је 8 постеља и била намењена само за оболеле монахе. Поставши архимандрит и игуман манастира Студеница, Свети Сава је одлучио да и у овој задужбини свога оца Стефана Немање, оснује болницу. Иста је почела са радом 1209. године, када датира и настанак Студеничког типика, Савиног дела.

Андрија 1. разред

Војин 1.разред

Болница у манастиру Студеница је прва болница на територији српске средњовековне државе, уређена по узору на поменућу хиландарску. Типик манастира Студеница у својој глави 40, садржи кратак опис болнице, која је имала 12 постеља

и за разлику од хиландарске, у њој су се лечили, не само калуђери, него и невољници из околних села. Налазила се на јужној страни манастирске порте и у свом саставу је имала и башту за гајење лековитих биљака.

Делатност Светог Саве није се завршила само на утемељењу ове прве српске здравствене установе, јер је он истовремено и превео и написао бројне медицинске списе, а са својих путовања доносио је, не само мошти светитеља и чудотвораца, већ и разне лекове из далеких земаља (камфор, алоју и др.). И потоњи Немањићи градили су болнице, углавном при манастирима. Краљ Милутин је саградио болницу у манастиру Светог Георгија у Дабру, Краљ Урош Трећи у манастиру Деланика, а Цар Душан у манастиру Светих Архангела код Призрена.

У нашем завичају прве болнице подигли су кнез Лазар Хребељановић у манастиру Раваница и деспот Стефан Лазаревић у манастиру Манасија. Иако се медицина средњовековне Србије нужно мора доводити у везу са медицинском Византије и тадашњих западноевропских земаља, Светог Саву, који је болесне лечио и молитвама и мелемима, можемо сматрати не само за оснивача првих српских болница, него за оригиналног утемељитеља српске медицине.

*Професор историје,
Нинослав Станојловић*

Божих

Јануарски дани у знаку су празника, слава, славља, а Дан Христовог рођења уноси посебну радост у домове и срца. Почетак јануара, снег, зимска идила, срећа, мир, дарови, благостање су оно што симболише Божић.

„Христос се роди“ - Филип Ристић 2-2

Мир Божји, Христос се роди - Ваистину се роди. Широм Србије, хришћани- православци, прослављају рођење Исуса Христа. Најлепши и најрадоснији празник код нас, Срба. Као и већина породица, и моја прославља Божић. Сва деца се радују и са усхићењем очекују Бадњи дан када се у кућу уносе Бадњак и слама, а затим Божићно јутро и положаоника. За све те обичаје се верује да доносе напредак, здравље, срећу и љубав укућанима. Положаоник долази први у кућу у раним јутарњим часовима и цара ватру говорећи: *“Колико варница толико здравља, среће, мира, напретка, пара.”* Домаћице се труде да тог дана трпезе буду што богатије, с вером да ће бити успешнија предстојећа година. Тог дана се за ручком ломи чесница у којој је новчић. Онај

укућанин који добије новчић имаће среће у наредној години. Оно чему се деца највише радују су поклони. Нека овај Божић донесе здравља, среће, напретка, како Србима, тако и целом свету. И што је најважније, нека буде мира.

Миња Станимировић 7-1

„Положаоник“ - Ђурђа Живковић 2-2

Божић у мојој породици

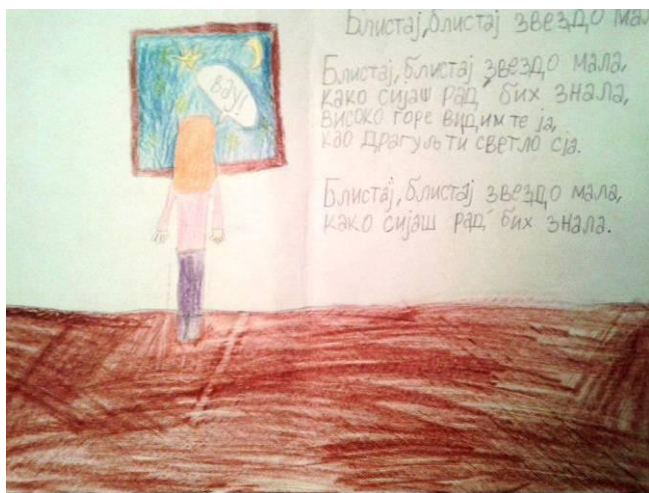
Сваке године жељно ишекујем Божић, дан кад радост испуњава моју породицу. Божић је велики хришћански празник и слави се у свим православним српским кућама. Тако је и код мене.

Радујем се Божићу јер идем у неколико кућа да будем полагајник. Ове године сам ишла код баке и деке и код другарице Ларе. Иначе, Божић прослављамо код баке и деке, сви се окупимо као у једној малој печиници, топлим породичном гнезду. Мени је посебно интересантно када дека уноси бадњак у кућу и кад сечемо чесницу. Тада жељно ишчекујем да видим шта сам добила. За овај Божић добила сам дрен- симбол здравља.

У декиној кући било је велико славље . Сто је био пун укурсне хране и колача. Сви смо били насмејани и весели. Пошто сам била положајник, Лара ми је поклонила књигу, а бака новац. Радујем се рођењу Христовом. То је дан када једни другима праштамо, делимо поклоне и желимо добро здравље, мир, слогу и љубав, што нам је и донео својим оваплоћењем Син Божији поставши човек. И баш као што анђели објавише „СПАВА НА ВИСИНИ БОГУ, И НА ЗЕМЉИ МИР, МЕЂУ ЉУДИМА ДОБРА ВОЉА“ , тако и ја од свег срца желим свима вама исто.

Мир Божији – Христос се роди!

Алексија Михаиловић 2-4

„Божийна звезда“ – Ива Којић 2-1

Нови члан нашег колектива ...

1. За почетак нам се представите.

Владимир Мићовић, учитељ одељења IV-4-

2. Коју школу сте завршили?

-Завршио сам Факултет педагошких наука.

3. Колики вам је радни стаж у нашој школи?

У школи „17.октобар“ сам од првог септембра прошле године.

4. Како сте се одлучили да се посветите раду са децом?

То је професија која вас лако, али врло чврсто узме под своје. Мали људи вас као Гуливера чврсто вежу својим мислима, проблемима, својим одрастањем, а вама не преостане ништа друго него да се осећате привилеговано што сте део тог друштва.

5. Колико сте задовољни успехом наших ученика на такмичењима?

„17. октобар“ је школа са озбиљном традицијом и још озбиљнијим резултатима. Разговор водимо док трају завршне припреме мојих ученика за школско такмичење из математике, тако да се надам да ћемо и ми дати мали допринос ове године.

6. Какав је Ваш став према вери?

Православац сам, тј. верујући, то је мој став.

7. Да ли сте икада размишљали да се бавите неким другим послом?

И размишљао сам и бавио сам се, али тренутно размишљам само о овом позиву над позивима.

8. Порука за крај нашим читаоцима:

Не журите са одрастањем брзо ће вам досадити.

Ања П., Лазар П.
Милица М. и Ана Р. 7-1

Олга Велџковић 1-3

Тара Милошевић 1-3

ЊЕГОВА СВЕТОСТ БЛАЖЕНОПОЧИВШИ ПАТРИЈАРХ СРПСКИ Г. ПАВЛЕ

Блаженопочивши Патријарх српски Павле

Гојко Стојчевић, рођен је 11. септембара 1914. године. Веома млад се замонашио и добио име Павле. Цео свој живот посветио је Господу Христу. 1990 . године, када је заседао Свети Архијерејски сабор, на место патријарха изабран је дотадашњи епископ рашко - призренски, Павле. За време свог управљања нашом Светом српском православном црквом, он је, не само нашем народу, него и свим православним народима био пример како треба живети. Пре него што се упокојио, био је најстарији патријарх на свету. Све то што вам написасмо сазнасмо од кустоса у музеју, а оно што вам не написасмо , остало ја да видите и чујете, лично стојећи пред фигуром патријарха Павла.

Иван Ивановић и Алекса Николић 7/3

ПИРАНЕ

Многе животиње у јагодинском ЗОО- врту су смањиле своје кретање, а неке су чак у дубоком зимском сну. Сталну температуру и увек исте услове за живот имају пиране.

Пирана је слатководна риба чије је природно станиште Јужна Америка. Настањује велике реке као што су Амазон и Ориноко и углавном живи у јатима. Месождерка је и у стању је да за неколико секунди уз помоћ пријатељица поједе чак и целу краву. Када осети крв, вода се узбурка, а од жртве остају само кости. Хране се месом, али неке врсте једу и биљке и пераја других риба. Стручњаци кажу да је мала вероватноћа да ће напасти човека, осим ако су јако гладне. У дивљини нападају рибе и мање животиње, али које су доста крупније од њих самих. Изглед пирана варира јер постоји више од 60 различитих врста. Предатори су и крећу се великом брзином.

У нашем зоолошком врту се налази врста позната као Црна пирана. Имају црвене очи, могу да порасту до 45 цм и воле саме себе да чувају. Оне нису тако опасне, могу да живе са другим рибама. Имају велику доњу вилицу и пуно ситних зуба, које користе за плен. Постоје правила за уређење вештачког станишта за пиране, односно акваријума. Акваријум треба да задовољи све потребе рибе. Препоручује се педесетак литара воде по риби, најмање 120 цм дужине, 50 цм ширине и висине. Потребно је да је

уређен са доста заклона, јер пирана спада у плашљиве рибе па доста времена проводи у заклону. Најчешће се хране једном, сваког другог дана.

Пиране се све више узимају као кућни љубимци и најчешће их купују љубитељи егзотичних животиња.

Иван Ивановић и Алекса Николић 7/3

Ања Ђуровић 2-3

Ђина 2.разред

Манастир Раваница

Манастир Раваница је манастир у Србији и налази се у подножју Кучајских планина, поред села Сење код Туприје. Раваница је задужбина кнеза Лазара, који је погинуо у Боју на Косову, на Видовдан, 28. јуна 1389. Црква је посвећена Вазнесењу Господњем.

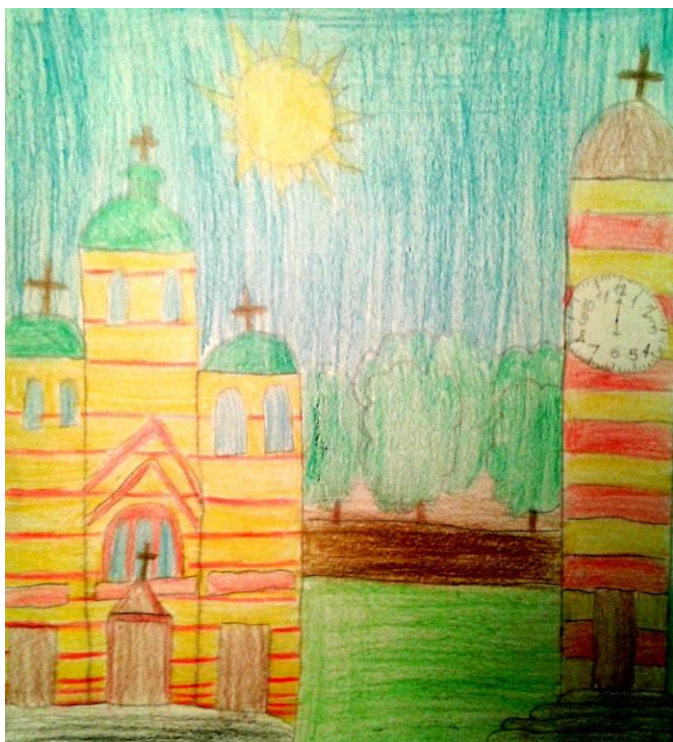
Раваница је саграђена између 1375. и 1377. године. Фреске у манастиру су осликане неколико година пред Косовску битку. На једном од битнијих места у манастиру се налазе ликови, Светог кнеза Лазара, кнегиње Милице и њихових синова Стефана и Вука.

Манастир Раваница је саграђен у моравском стилу. Црква је зидана наизменичним редовима камена и опеке, украшена је керамопластичним декоративним елементима и богатом рељефном пластиком. На фрескама, које су и дан- данас очуване у олтарском и унутрашњем простору цркве, налазе се и новине везане за шеме у избору тема и циклуса (Велики празници, Христова страдања...). Оне ће постати правило и прави

модел по чему ће се у будуће осликавати фреске. У самој цркви налазе се мошти Светог великомученика кнеза Лазара, које дарују помоћ и исцелења од различитих болести, свима онима који са вером и побожношћу приступају да се моле Светом Кнезу да их заступа пред Васкрслим Господом Христом.

Као значајно средиште духовног, културног, књижевног и уметничког живота, Раваница је утицала на настанак више цркава и манастира.

*Вук Инић и
Ирина Весић 7-3*

„Моја Црква” - Милица Стаменковић 2-1

ПРАВНИК

Правник (правни научник, правни теоретичар) у најширем смислу означава било коју особу која се професионално бави правом. Да би се неко професионално бавио правом, односно стекао звање правника, мора стећи адекватно правно образовање. Особа која је кренула тим путем, након основне и средње школе, мора уписати Правни факултет. Три најпознатија Правна факултета у Србији јесу: Правни факултет Универзитета у Београду, Новом Саду и Крагујевцу. Ако правник након завршеног факултета жели више звање, односно виши степен образовања, мора уписати мастер студије како би добио титулу магистра правних наука. Највећа титула је титула доктора правних наука, за коју су потребне докторске студије.

Правници, зависно од степена правног образовања или места на коме се баве својим послом могу бити: правни саветници, судије, адвокати, јавни тужитељи, правобранитељи, професори права...

Адвокатура је независна и професионална делатност пружања правне помоћи у остваривању и заштити уставом утврђених слобода и права и других законом утврђених права и интереса домаћих и правних физичких и правних лица. Судије воде судске поступке, односно примењују законе о решавању грађанских спорова, ванпарничких поступака или утврђивању кривичне одговорности у кривичним поступцима. Они воде и решавају поступке који се тичу дословно свих аспеката друштва: од саобраћајних прекршаја, оставинских расправа, до расправа о правима великих компанија.

Милан Милосављевић 8-3

СРПСКА РЕПРЕЗЕНТАЦИЈА ДО 20 ГОДИНА - ПРВАК СВЕТА У ФУДБАЛУ.

То да наши људи имају борбени дух, показали су нам у више наврата наши спортисти, али оно што су урадили наши млади репрезентативци оставиће дубок траг у историји спорта. Наша репрезентација изгледала је као једна сложна и уиграна екипа. Ретко ко је веровао у њих и њихово освајање Светског првенства. Велику веру у Бога показивали су заједничком молитвом „Оче наш“, молитвом Господњом, и уздањем у силу часног и животворног Крста Господњег, осењавањем крсним знаком и објављивањем свима да је вера основ сваке радости и живота. Својим, пре свега, заједништвом, а знајући да је Бог створио човека као биће заједнице, они једну малу и сиромашну земљу учинише већом од свих. Хвала им велика што су нам показали како и на који начин се треба борити за свој народ, цркву и породицу.

Данило Прашчевић 7-1

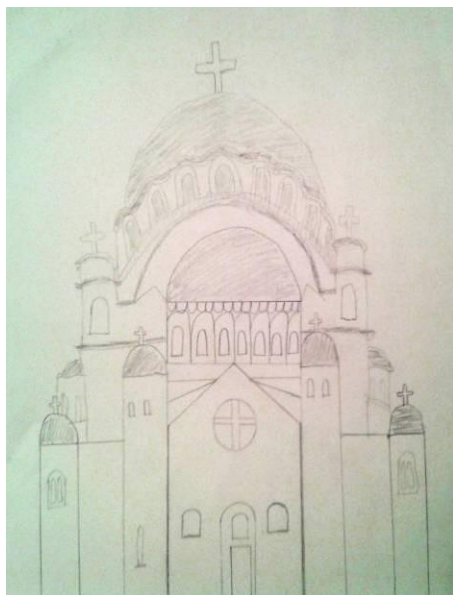
Анастасија Радосављевић 3-3

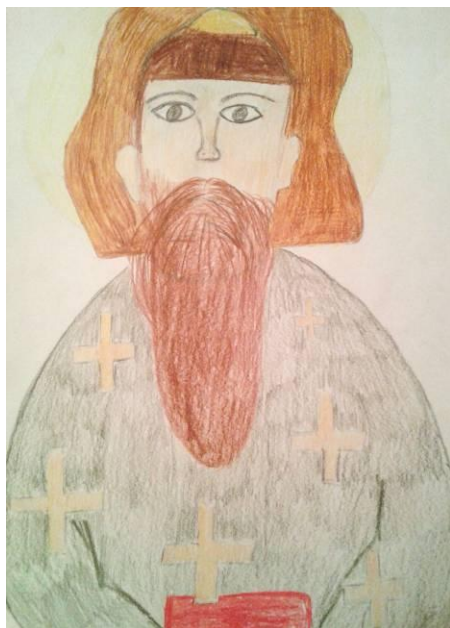
Јелена Јеловац 3-3

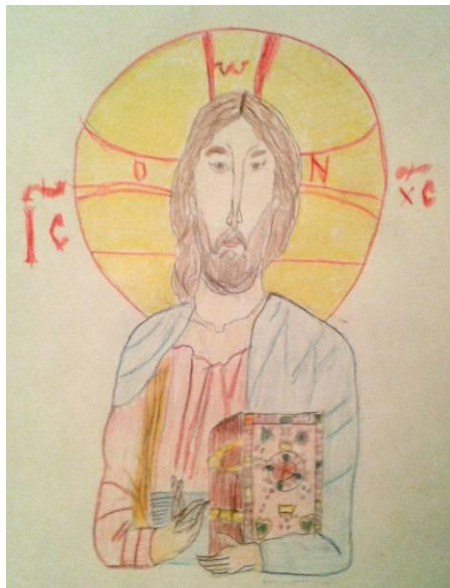
Тихомир Ђорџић

Станковић Нина 4-2

Лука М. 3-5

Петра Милосављевић 2-2

Матија Бећковић

Беседа о Светом Сави (одломак)

Свети Сава је једно од имена Исуса Христа, а прича о Светом Сави посрбљено Јеванђеље. Отуд је српски народ одан свом светитељу колико и Спаситељу света. Ни једна друга личност није тако широко заснована, толико свестрана и пространа да у себе обједини све мисли и покупи све вредности једног народа обезбеђујући им вечност, висину и дубину. Зато значај Светог Саве превазилази границе једне нације и проблеме једног народа. Као што је икона, како каже песник, израз чежње да видимо Бога тако је све српско у Светом Сави само зато да би се боље разумело свељудско, све земаљско да би се досегнуло небеско. Зато Свети Сава није само национални светитељ већ небески представник људског рода. Живот и дело Светог Саве предање је и антидотирало и трансцендентирало. Савина сен и Савине стопе прве су слике и скулптуре на српској земљи, али он је у Србију довео и прве велике сликаре и мраморнике. Отворио је ћелије за ћутање али су те ћелије биле и прве наше учионице, болнице и библиотеке, а ћелинаши писци и преводиоци. Увео је обавезан пост, али о бавезно читање. Утврдио колена монасима, али поставио темеље државно-правним прописима. Научио ткаљу да не кида потку, али учинио да не усахну народни изданци и пресуше почела и искони. Поучио шваљу да шије кратким концем, али и писао по вишој унутрашњој синтакси. Прекрстио је млеко да буде бело, али и душу да не буде црна.

Свети Сава је симбол свих српских тежњи ка добру. Било је Срба и пре Светог Саве али је Свети Сава први Србин који је знао ко је. Било је и пре Немање српске државе и пре Светог Саве српске цркве, али је Немања постао оснивач српске државе, а Свети Сава духовни отац српске цркве. А та црква и та држава биле су такве да од њи и њихове славе српски народ живи до данашњега дана и што је бивао угроженији више се поносио својим наслеђем и чвршће држао темеља свог народног и духовног бића.

Савиндан , Сава центар 2008. год.

без речи ...

ми на Светој Литургији ...

ми као парламентарци ...

